

דף מתוך סדרת הספרים "סוד החשמל" לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת וישלח **תשפ"ז** "**תש**ית לראשו עטרת **פז**"

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז תורמז
https://www.toremez.org
חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל
https://sodhachashmal.co.il
קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ1400 משפחות
https://www.matara.pro/nedarimplus/online/?mosad=7007483

רָחֵל הִזְכִּירָה אֶת הַחִבּוּר שֶׁלָּהּ לְלֵאָה, בְּכָתוּב עַל לֶדֶת נַפְתָּלִי אוֹתִיּוֹת תְּפִלִּין

מוּבָא בְּ'שַׁעַר מַאֲמְרֵי רז"ל' לְהָאֲרִיזַ"ל (מאמר פסיעותיו של אברהם אבינו) **לֵאָה הִיא סוֹד פַּרְצוּף לְפִי שֶׁיָּצְתָה מֵאָחוֹרֵי פַּרְצוּף דְּז"א, וְזֶה סוֹד קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ מֵאָחוֹרָיו, וְרָחֵל נִתְקַנֶּת כַּאֲחוֹתָהּ וְנַעֲשֵׂת פַּרְצוּף וְהִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד בְּמָקוֹם הֶחָזֶה כְּנֶגֶד הַלֵּב כִּי שָׁם בֵּיתָהּ.** וּמוּבָא בְּ'שַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ' לְהָאֲרִיזַ"ל (דף מג) **"חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ" תְּכַוֵּן כִּי ר"ת 'חֲדָשִׁים 'לַבְּקָרִים 'רַבָּה הוּא רָחֵל רָצָה לוֹמַר, כִּי אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה עַד הַבֹּקֶר, מִתְחַדֶּשֶׁת לֵאָה וְנִגְדֶּלֶת וְנִמְשֶׁכֶת לְמַטָּה וְלוֹקַחַת מְקוֹמָהּ שֶׁל רָחֵל וְנִקְרֵאת רָחֵל מַמָּשׁ. וְזֶה סוֹד "וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִיא לֵאָה", וְזֶהוּ "חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ" שֶׁמִּתְחַדֶּשֶׁת עַד הַבֹּקֶר וְנַעֲשֵׂית רַבָּה וּגְדוֹלָה וְנִקְרֵאת רָחֵל.** וְיָדוּעַ שֶׁ**רָחֵל** הִיא בְּחִינַת עָלְמָא דְּאִתְגַּלְיָא, וְ**לֵאָה** הִיא בְּחִינַת עָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא וּלְעָתִיד לָבֹא רָחֵל וְלֵאָה יִהְיוּ פַּרְצוּף אֶחָד בְּעוֹלַם הָאֲצִילוּת, וְאָז נִזְכֶּה לַיִּחוּד הַשָּׁלֵם. וְנִרְמָז בַּכָּתוּב "וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל **מִלֵּאָה**" הַיְינוּ **דָּרָךְ לֵאָה** אֶפְשָׁר לֶאֱהֹב אֶת רָחֵל יוֹתֵר, עַל יְדֵי חִבּוּר רָחֵל וְלֵאָה, וְזוֹכִים לַכָּתוּב "**וּמָלְאָה** הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת ה'".

שָׁמַעְתִּי רֶמֶז נִפְלָא מֵהרה"ג ר' ל. שִׁטְרִית שליט"א בְּעִנְיַן הַכָּתוּב עַל הַקֵּץ: (דברים לב, לד) **"הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי חָתוּם בְּאוֹצְרֹתָי: לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִדֹת לָמוֹ". "הֲלֹא"** אוֹתִיּוֹת **לֵאָ"ה. "כָּמֻס"** אוֹתִיּוֹת **סָמֶ"ךְ. "עִמָּדִי"** אוֹתִיּוֹת **ע"ם י"ד.** הַיְינוּ **עִם רָחֵל** שֶׁהִיא בְּסוֹד תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְכֵן הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה כְּשֶׁלֵּאָה וְרָחֵל שֶׁהֵם בְּסוֹד תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ וּתְפִילִין שֶׁל יָד יִתְאַחֲדוּ לְפַרְצוּף אֶחָד. וְלָכֵן שְׁנַת **תשפ"ו** נִרְמֶזֶת בְּ**פַּרְשִׁיו"ת** הַתְּפִלִּין.

וְלָכֵן הִזְכִּירָה **רָחֵל** אֶת הַחִבּוּר שֶׁלָּהּ לְ**לֵאָה**, בַּכָּתוּב עַל לֵדַת **נַפְתָּלִי** אוֹתִיּוֹת **תִּפְלִין**: (בראשית ל, ח) **"וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי".** וּכְפִי שֶׁמּוּבָא בְּרַשׁ"י שָׁם **"נִפְתַּלְתִּי" וְנִתְחַבַּרְתִּי.** וְכֵן שֵׁבֶט **נַפְתָּלִי** הֵם בְּחִינַת **הוֹד** שֶׁבַּשְּׁבָטִים, וּסְפִירַת הַהוֹד קְשׁוּרָה עִם רשב"י וְסוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁמְּאַחֲדִים אֶת רָחֵל וְלֵאָה לְפַרְצוּף אֶחָד וּמַעֲלִים אֶת הַשְּׁכִינָה לַיִּחוּד. כְּפִי שֶׁהֵבֵאנוּ אֶת הָרֶמֶז בַּכָּתוּב "וּ**מָלְאָה** הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת ה'" שֶׁעוֹשֶׂה חִבּוּר רָחֵל וְלֵאָה, וְאָז "וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל **מִלֵּאָה"**. וּכְפִי שֶׁמּוּבָא בְּסֵפֶר 'מַחֲמַדֵּי אֶרֶץ' שֶׁ**הוֹד** מְרַמֵּז עַל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, כַּמּוּבָא בְּ'בַּעַל הַטּוּרִים' (במדבר כז, כ) **"מֵהוֹדְךָ" בְּגִימַטְרִיָּא הַסּוֹד. לוֹמַר לְךָ שֶׁמָּסַר לוֹ סוֹד הַמֶּרְכָּבָה וּמַעֲשֶׂה בְרֵאשִׁית.** וְכֵן **נַפְתָּלִי** נִמְשָׁל לְ**אַיָּלָה** שֶׁהִיא סֵמֶל לַשְּׁכִינָה שֶׁמּוֹלִידָה אֶת מָשִׁיחַ מֵהַכָּשֶׁת הַנָּחָשׁ. וְכֵן **נַפְתָּלִי** בְּגִימַטְרִיָּא **שַׁעַר** ר"ת **שְׁלוֹטוֹן עֶרֶב רַב** הַקְּלִפָּה שֶׁל הַנָּחָשׁ שֶׁמַּלְבִּישׁ עַל הַיִּחוּד ועל ה**שער** שמחבר את רחל ולאה, וּכְפִי שֶׁמְּרֻמָּז בִּשְׁמוֹ **נַפְתָּלִי** אוֹתִיּוֹת **נְפִילַ"ת.** וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת לִפְנֵי **שַׁעַ"ר** הֵן **קָרַ"ס**. וכן **נפתלי** נרמז בשמו של משיח שנקרא בר **נפלי**. וְכֵן **רַשְׁבַּ"י** נִרְמָז בְּבִרְכַּת שֵׁבֶט נַפְתָּלִי (דברים לג, כג) "וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי **שְׂבַע רָצוֹן** וּמָלֵא **בִּרְכַּת הוי"ה**". וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שהפסוק: (דברים לג, כב) "וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר **אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן**: וּלְנַפְתָּלִי אָמַר **נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָ"ה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה**". ר"ת **או"א מש"ה רבינ"ו,** היינו הסוד של ברכת משה לדן ונפתלי שהם ההוד שבשבטים לייחד **אבא ואמא** בסוד לאה, ולהאיר את האור של סודות התורה שהיא הארת **משה רבינו** דרך ההוד של דן ונפתלי ורשב"י. וזה האור שמשה זכה לו במותו כשעלה להר **נב"ו נ' ב"ו,** היינו שזכה לשער ה**נו"ן**, לכן **מש"ה ה"ר נב"ו** אותיות **מש"ה רבנ"ו.** והוסיף הרה"ג ר' אברהם ידידיה שליט"א ש**"נפתלי שבע רצון"** קשור ל**משה** שעומד בין **שמ"ד** ל**רצו"ן,** כמובא ב'ליקוטי מוהר"ן (רטו) **וְזֶה הָיָה עֲבוֹדַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וכו', וְעַל כֵּן נִסְתַּלֵּק בְּשַׁבָּת בְּמִנְחָה שֶׁאָז הוּא עֵת רָצוֹן וכו', וְעַל כֵּן מֹשֶׁה עוֹמֵד בֵּין שְׁמָד לָרָצוֹן, כִּי מִסְפַּר מֹשֶׁה הוּא מְמֻצָּע בֵּין מִסְפַּר שְׁמָד לְמִסְפַּר רָצוֹן. כִּי הוּא עוֹמֵד תָּמִיד לְהַמְתִּיק הַשְּׁמָד לְהָפְכָהּ לְרָצוֹן.**

וְכֵן תְּפִלִּין שֶׁל יָד הֵם כְּנֶגֶד הַלֵּב שֶׁרַק בּוֹ **מִתְגַּלֶּה** הַקֵּץ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעי' סג, ד) "כִּי יוֹם נָקָם **בְּלִבִּי** וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה". וּמָצִינוּ בַּגְּמָרָא (סנהדרין צט.) **"כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה". אָמַר ר' יוֹחָנָן לְלִבִּי גִּלִּיתִי לְאַבָּרַי לֹא גִּלִּיתִי.** הַיְינוּ שֶׁהַגְּאֻלָּה **מִתְגַּלָּה** רַק לִבְחִינַת **ל"ב** שֶׁהִיא רָחֵל. וּמָתַי כָּל יִשְׂרָאֵל זוֹכִים לְגִלּוּי הַקֵּץ, כְּשֶׁמַּגִּיעַ לְ**ל"ג** אוֹתִיּוֹת **ג"ל** מִתְגַּלָּה לְכֻלָּם. הַיְינוּ חִבּוּר רָחֵל וְלֵאָה הֵם בְּסוֹד חִבּוּר הַ**לֵּ"ב** לַ**גַּ"ל**, עָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא וְעָלְמָא דְּאִתְגַּלְיָא, וְאָז הַסּוֹד שֶׁהָיָה כָּמוּס אֵצֶל לֵאָה בְּעָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא, וְגַם הָיָה כָּמוּס אֵצֶל רָחֵל בִּבְחִינַת לֵב, מִתְגַּלֶּה לְכֻלָּם. וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית מו, טו) **"אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ"** וְרוֹאִים שֶׁ**לֵּאָה** הֵבִיאָה לָעוֹלָם **שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ** נְפָשׁוֹת כְּמִנְיַן **גַּ"ל**, וְכֵן הַמִּסְפָּר הַמִּסְתַּתֵּר בֵּין אוֹתִיּוֹת **לֵאָ"ה** הוּא **33** כְּמִנְיַן **גַּ"ל**. וְכֵן מָצִינוּ עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִזַּרְעָהּ שֶׁל לֵאָה (מלכים א, ב, יא) **"וּבִירוּשָׁלַיִם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים"** כְּמִנְיַן **גַּ"ל**. וְכֵן דָּוִד הָיָה הַדּוֹר הַ**ל"ג** מֵאָדָם הָרִאשׁוֹן. וּלְפִי זֶה לֵאָה בְּעַצְמָהּ הִיא עָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא, אֲבָל כְּשֶׁהִיא מִתְחַבֶּרֶת עִם רָחֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת לֵב, אַדְרַבָּה הִיא מְגַלָּה אֶת הַכָּמוּס בַּ**לֵּב,**

בְּסוֹד: **"הָלֹא" אוֹתִיּוֹת לֵאָ"ה. "כָּמֵס" אוֹתִיּוֹת סָמֶךְ. "עִמָּדִי" אוֹתִיּוֹת ע"ם יָ"ד,** הַיְנוּ **עִם רָחֵל** שֶׁהִיא בְּסוֹד תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְלָכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'יֹשֶׁר לֵבָב' מִבַּעַל הַ'מִּשְׁנַת חֲסִידִים' שֶׁרשב"י הוּא בְּחִינַת הַלֵּב, עָלָיו נֶאֱמַר **לְלֵבִי** גְּלִיתִי: (בית שני חדר רביעי פרק ד) **אַף כִּי הקב"ה לֹא גִּלָּהוּ [אֶת הַקֵּץ] לְאֶבְרָיו שֶׁהֵם לַנְּבִיאִים דֶּרֶךְ נְבוּאָה וְלֹא לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מִכָּל מָקוֹם לְלִבּוֹ וְיִהְיֶה זֶה לְחָכְמָם דְּעָדִיף מִנָּבִיא שֶׁהוּא מֵשְׁפָּע מִמִּדַּת הַחָכְמָה שֶׁבָּהּ ל"ב נְתִיבוֹת כְּמִסְפַּר לֵב, וּבִפְרָט בֶּהֱיוֹתוֹ צַדִּיק שֶׁהוּא גָּדוֹל מִמַּלְאָכֵי הַשָּׁרֵת גִּלָּהוּ, אֲנִי אוֹמֵר שֶׁלְּרשב"י בְּפָרָשַׁת וָאֶתְחַנַּן דַּף ר"ע לֹא נֶעֱלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא דְּקָאָמַר הָתָם וְכוּ' "אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עֶרֶב" וְצֵל הוּא סוֹף גָּלוּתָא וְשִׁיעוּרָא דְּהַאי צֵל שִׁית קְמָצִין וּפַלְגָּא וּבְגַדְלָ דְּמִשְׁחָא דְּבַר נַשׁ גֻּבָּר בֵּין גּוּבְרִין.** וְהוֹסִיף הרה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוֹנִי שליט"א **לַ"ג בָּעֹמֶר** ר"ת **לֵ"ב** וְהוּא סוֹד הַחִבּוּר הַ**ל"ב** בָּעֹמֶר לְ**ל"ג** בָּעֹמֶר, חִבּוּר רָחֵל לְלֵאָה בְּסוֹד הַתְּפִלִּין וְנַפְתָּלִי כְּדִלְעֵיל. וְכֵן הִשְׁתַּלְשֵׁל בְּגַשְׁמִיּוּת **קֵצֵב לֵב** לְרַמֵּז עַל הַקֵּץ שֶׁטָּמוּן **בַּלֵּב**.

וְכֵן שָׁמַעְתִּי מֵהרה"ג ר' אַבְרָהָם אַגָּשִׁי שֶׁלַּ"ג בָּעֹמֶר וְיוֹם פְּטִירַת רָחֵל אִמֵּנוּ ע"א חֶשְׁוָן, הֵם בְּתַאֲרִיךְ דּוֹמֶה, כִּי לַ"ג בָּעֹמֶר הוּא י"א יוֹם מִסּוֹף אִיָּר הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי מִנִּיסָן, דּוֹמֶה לְי"א בְּחֶשְׁוָן הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי מִתִּשְׁרֵי. כִּי הֶחֳדָשִׁים הָפוּכִים זֶה מִזֶּה, תִּשְׁרֵי מִתְהַפֵּךְ לְנִיסָן וְכֵן הָלְאָה. וְכֵן הַיָּמִים בְּתוֹךְ כָּל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ יִהְיוּ הָפוּכִים בְּיַחַס לַשִּׁיטָה הַשְּׁנִיָּה. לְמָשָׁל, בְּפֶסַח הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי הַנּוֹסָף עַל הֶחָג יָבֹא לִפְנֵי הֶחָג, וְלֹא כְּמוֹ בְּסֻכּוֹת שֶׁשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת בָּא אַחֲרָיו. וְכֵן יֵשׁ דֵּעָה בַּמִּדְרָשׁ (פסיקתא) שֶׁרָחֵל נִפְטְרָה בְּי"א בְּאִיָּר. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' מֵאִיר לֵוִי שליט"א שֶׁמּוּבָא בְּ'מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת' (אופן קיט) וּבִסְפָרִים נוֹסָפִים, שֶׁחֹדֶשׁ אִיָּר נִקְרָא זִיו דְּ**אִיָּיר** ר"ת **אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב רָחֵל**, כַּמּוּבָא בַּגְּמָרָא (ר"ה יא.) **"בְּחֹדֶשׁ זִיו" בְּיֶרַח שֶׁנּוֹלְדוּ בּוֹ זִוְּיתָנֵי עוֹלָם**. וְלִכְאוֹרָה מַדּוּעַ מְרַמֵּז עַל רָחֵל וְלֹא עַל שְׂאַר הָאִמָּהוֹת, וְרוֹאִים שֶׁעִנְיַן הַזִּיו בָּא מֵהָאָבוֹת לִסְפִירַת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא בְּחִינַת רָחֵל, כְּפִי שֶׁרוֹאִים אֶת הַקֶּשֶׁר בַּלּוּחַ הֶהָפוּךְ. וְלָכֵן הִתְחִילוּ בִּבְנִיַּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן וְהַשֵּׁנִי בְּחֹדֶשׁ אִיָּר, כִּי בְּנִין הַמִּקְדָּשׁ הוּא בִּנְיַן הַמַּלְכוּת רָחֵל. וְכֵן שָׁמַעְתִּי מֵהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שֶׁ**י"ח בְּאִיָּר** אוֹתִיּוֹת **חִבּוּ"ר אי"י,** לְרַמֵּז שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה מְחַבֵּר אֶת **אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב לְ**רָחֵל. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שליט"א שֶׁרָחֵל **אֵשֶׁת** יַעֲקֹב ר"ת **אִיָּ"ר.**

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אִמְרֵי נֹעַם' שֶׁיּוֹם **לַ"ג בָּעֹמֶר** מְחַבֵּר אֶת **רָחֵל וְלֵאָה,** הַיְנוּ שֶׁעַד לַ"ג בָּעֹמֶר יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם בְּחִינַת לֵאָה, וּמִיּוֹם לַ"ג בָּעֹמֶר יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם בְּחִינַת רָחֵל, וְנָבִיא אֶת דְּבָרָיו: (ל"ג בעומר) **יָדוּעַ מִדִּבְרֵי הַמְקֻבָּלִים אֲשֶׁר לַ"ג בָּעֹמֶר הוּא בִּבְחִינַת הַמְתָּקַת אוֹתִיּוֹת יל"ה מִשֵּׁם אֱלֹקִי"ם בְּאוֹתִיּוֹת כד"ט שֶׁהוּא מִסְפַּר ל"ג. וְעַיֵּן הֵיטֵב בְּסִדּוּר ר' קָאפִּיל אֲשֶׁר זֶה נַעֲשָׂה בִּבְחִינַת תִּפְאֶרֶת, וְעַד שְׁלִישׁ הָעֶלְיוֹן הָיְנוּ עַד לַ"ג בָּעֹמֶר הוּא עֲמִידַת לֵאָה דִּינָא קַשְׁיָא, וְאַחַר זֶה עֲמִידַת רָחֵל דִּינָא רַפְיָא. וְלַאֲשֶׁר יָדוּעַ בְּכַוָּנוֹת הַ'שְׁפִּיבְנוּ אָ'בִינוּ לְ'שָׁלוֹם ר"ת לֵאָ"ה, שֶׁהוּא עַד חָצוֹת. 'וְהַעֲמִידֵנוּ לְשָׁלוֹם' הוּא בְּחִינַת רָחֵל קִימַת חָצוֹת לַיְלָה. לָזֶה מְכַוְּנִין בְּל"ג בָּעֹמֶר תֵּבַת 'נַהֵל' מִן שֵׁם מ"ב, הַנִּרְשָׁם בְּקִרְיַאת שְׁמַע עַל תֵּבַת 'וּבְקוּמֶךָ', כִּי מֵאָז וָהָלְאָה הוּא עֲמִידַת רָחֵל בְּחִינַת קִימָה, וְאָז נִתְגַּלָּה הָאָרֶת יְסוֹד אַבָּא הַמֵּאִיר לַחוּץ, וְהוּא בְּחִינָה אַחַת כְּמוֹ פּוּרִים כַּנּוֹדָע.**

כְּשֶׁאָדָם מַרְגִּישׁ אֵיזֶה רְעָבוֹן, שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו תַּאֲוַת אֲכִילָה, יֵדַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים.

שָׁמַעְתִּי מֵהרה"ג ר' א. עֶבְרוֹן שליט"א שֶׁבְּפָרָשַׁת בְּרֵיאַת הָעוֹלָם יֵשׁ **1815** אוֹתִיּוֹת, וְהַמִּלָּה הַיְחִידָה בַּתּוֹרָה שֶׁמִּסְפָּרָהּ **1815** הִיא **"וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם"** לְרַמֵּז שֶׁתַּכְלִית הַבְּרִיאָה הִיא לְהִתְקַדֵּשׁ. וכן מובא בספר 'ליקוטי מוהר"ן' (ל"ט) **כְּשֶׁאָדָם מַרְגִּישׁ אֵיזֶה רְעָבוֹן, שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו תַּאֲוַת אֲכִילָה, יֵדַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים. כְּמַאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה "הַשָּׁם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם", וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רָשִׁים מִלְמַטָּה, בְּיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ לוֹ רָשִׁים מִלְמַעְלָה. בְּכֵן צָרִיךְ לְשַׁדֵּד וּלְשַׁבֵּר הַבַּהֲמִיּוּת שֶׁלּוֹ הַמִּתְאַוָּה לֶאֱכֹל, כִּי עִקַּר הָרְעָבוֹן הוּא לְבַהֲמִיּוּת. גַּם אָמְרוּ בַּמִּדְרָשׁ 'בָּא זָדוֹן וְיָבוֹא קָלוֹן, דָּא קְלוֹנוֹ שֶׁל רָעָב', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם". נִמְצָא הַמַּחֲלֹקֶת, הֵינוּ מַה שֶּׁמְּחָרְפִין לָאָדָם, בָּא עַל יְדֵי זֶה בְּחִינַת רָעָב. וְרָעָב הַזֶּה, הֵינוּ בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת, בְּחִינַת חֶרְפָּה, הוּא בְּחִינַת עָרְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "כִּי חֶרְפָּה הִיא לָנוּ". וְהָעָרְלָה הֵם שֶׁלֹּשׁ קְלִפּוֹת הַמְסַבְּבִים הַבְּרִית שָׁלוֹם. וּכְשֶׁמְּשַׁבְּרִין אֶת הָעָרְלָה אָזַי נִתְגַּלֶּה בְּרִית שָׁלוֹם. וּכְשֶׁיֵּשׁ שָׁלוֹם לְמַטָּה, יֵשׁ לוֹ שָׁלוֹם לְמַעְלָה בְּמְרוֹמוֹ. וּכְשֶׁיֵּשׁ שָׁלוֹם לְמַעְלָה, אָזַי נִתְגַּלֶּה וְנִתְרַבֶּה שִׂבַע גָּדוֹל בָּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב גַּבֵּי יוֹסֵף "תֶּן זֶרַע וְנִחְיֶה"**. ומבואר לדברינו כיון שתאות האכילה באה מכח הרע המלובש ביצר הרע שבאדם שמנסה להחטיאו ולהורידו לבאר שחת, ההתגברות של הכח הזה באה מהשונאים שיש לאדם שנותנים כח רוחני לאויב האמיתי של הפאדם להלחם בו, והיצר הרע מקבל כח מהשונאים לעורר רעבון אצל האדם כדי להפילו בתאות אכילה ולהורידו לבאר שחת. וכן שמעתי שהענין נרמז בפסוק (משלי כה, כא) **"אִם רָעֵב שׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם: כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ"**. היינו אם אדם **"רעב"** שידע שזה בא מ**"שנאך"**, והפתרון **"הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם"** שיאכל לחם פשוט ולא יפול בתאות אכילה, ובזה **"גֶּחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ"**.

מָצִינוּ בַּזֹּהַר (פקודי רנח:) **סִטְרָא אַחֲרָא שֶׁשָּׁם כָּל עִנּוּגִים רָעִים, וְכָל צְדָדֵי הַתַּאֲוֹת שֶׁל עֹנֶג זֶה הָעוֹלָם, וּמִפְּנֵי שֶׁבְּנֵי אָדָם טוֹעִים בָּהֶם כּוֹשְׁלִים בָּהֶם, שֶׁרוֹאִים כַּמָּה עִנּוּגִים וְתַאֲוֹת שֶׁהַגּוּף נֶהֱנֶה וּמִתְעַנֵּג מֵהֶם וְטוֹעִים אַחֲרֵיהֶם, זֶה הוּא שֶׁכָּתוּב "וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל" שֶׁהָרֵי כָּל תַּאֲוֹת וְכָל עִנּוּגֵי הָעוֹלָם בּוֹ תְּלוּיִים.** רוֹאִים שֶׁהַהֶנְאוֹת וְהַתַּעֲנוּגִים הַגַּשְׁמִיִּים בָּעוֹלָם הַזֶּה, גַּם אִלּוּ שֶׁל הֶתֵּר נָפְלוּ בְּיַד הַסִּטְרָא אַחֲרָא. לָכֵן הַזֹּהַר מְקַשֵּׁר אֶת הַתַּעֲנוּגִים בָּעוֹלָם הַזֶּה לְתַעֲנוּג מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, דְּהָעוֹלָם הַזֶּה כֻּלּוֹ שַׁיָּךְ לְבְחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, וְהַתַּעֲנוּגִים נָפְלוּ לְצַד הָרַע. וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (לך לך פט.) **כַּאֲשֶׁר אוֹכֵל בָּשָׂר, מֵאוֹתוֹ בָּשָׂר מִתְעַנֵּג הַבָּשָׂר שֶׁלּוֹ וְגָדֵל הַגּוּף מִמֶּנּוּ, וּמֵאוֹתוֹ עֹנֶג הַגּוּף חוֹטֵא בְּכַמָּה חֲטָאִים**. רוֹאִים שֶׁהַחֵטְא בָּא מֵהָעֹנֶג. וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (פקודי רסז.) **וְכָל עִדּוּנֵי הַגּוּף שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, בְּאֵלּוּ עִדּוּנִים**

גֵּרֶשׁ בֶּן אָדָם מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (בראשית נה. אחרי עז.) שֶׁהַסִּטְרָא אַחֲרָא יוֹנֵק מֵהַחֹמוּם וְהַהֶנְאָה שֶׁיֵּשׁ בְּהוֹצָאַת זֶרַע לְבַטָּלָה, וְלֹא מֵהַזֶּרַע שֶׁיּוֹצֵא. וְרוֹאִים שֶׁעִקַּר אֲחִיזַת הַסִּטְרָא אַחֲרָא הִיא מֵהַתַּעֲנוּג. וְכֵן מוּבָא בְּ'שַׁעַר הַפְּסוּקִים' לְהָאֲרִיזַ"ל (שמות קא) **עַל יְדֵי עִנּוּג שֶׁהָיָה מִתְעַנֵּג וְכוּ', נַעֲשׂוּ נְגָעִים תְּמוּרַת עִנּוּגִים.** וְרוֹאִים שֶׁאוֹתִיּוֹת עִנֹּג וְנֶגַע הֵן אוֹתָן אוֹתִיּוֹת, וּמְבֹאָר לִדְבָרֵינוּ שֶׁבָּעִנֹּג עָלוּל מְאֹד לְהִתְהַפֵּךְ מֵ**עִנֹּג לְנֶגַע**. וְכֵן נִבְאַר לְקַמָּן שֶׁמָּזוֹן נִקְרָא בְּשֵׁם **מִחְיָה,** כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים בְּבִרְכוֹת הַנֶּהֱנִין **עַל הַמִּחְיָה,** דְּמִחְיָה הִיא שֵׁם שֶׁל נֶגַע. וְכֵן מָצִינוּ בַּגְּמָרָא (סנהדרין צח:) שֶׁיִּסּוּרֵי הַמָּשִׁיחַ שֶׁסּוֹבֵל עֲוֹונוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל הֵם **נְגָעִים**. וְכֵן עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ מָצִינוּ בַּגְּמָרָא (יומא כב.) **אָמַר רַב יְהוּדָה, אָמַר רַב, שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים נִצְטָרַע דָּוִד, וּפֵרְשׁוּ מִמֶּנּוּ סַנְהֶדְרִין, וְנִסְתַּלְּקָה מִמֶּנּוּ שְׁכִינָה.** וּמְבֹאָר לִדְבָרֵינוּ שֶׁעִקַּר הָעֲוֹנוֹת הֵם מֵהֶ**עְנּוּגִים** שֶׁנַּעֲשׂוּ **נְגָעִים.**

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'דַּעַת תּוֹרָה' (מצורע) **מַה טַּעַם טֻמְאַת שִׁכְבַת זֶרַע, לֹא מְצִיאוּת הַזֶּרַע הִיא הַטֻּמְאָה, אֶלָּא הַתַּאֲוָה.** וְהוֹסִיף הרה"ג ר' אַבְרָהָם פֶּלְדְמַן שליט"א שֶׁ**נָּחָשׁ ק'**, דְּעִנְיְנֵי הַחֶשֶׁק וְהַתַּעֲנוּג נָפְלוּ בִּידֵי הַנָּחָשׁ וְהָאוֹת ק' שֶׁמְּסַמֶּלֶת אוֹתוֹ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה קורץ שליט"א ש**חש"ק** ר"ת **ח**רש **ש**וטה **ק**טן, לרמז שעניני ה**חשק** באים בדרך כלל מהרוח **שטות** שהיא שרש כל החטאים, והסטרא אחרא מכניס חשק בכל דבר עבירה. והוסיפו לי על פי דברי ה'משנה ברורה' (או"ח א, ד) **יצייר בנפשו תמיד איך שהוא עומד לפני הש"י כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו. וכתבו בשם האר"י ז"ל שיצייר שם הוי"ה תמיד נגד עיניו בניקוד יראה כזה י - ה - ו - ה. וזהו סוד שויתי ה' לנגדי תמיד וזה תועלת גדול לענין היראה.** והניקוד הזה הוא **ח**יריק **ש**וא **ק**מץ ר"ת **חש"ק**, לרמז ששרש היראת שמים היא להתגבר על החשק של התאות הבהמיות. וְכֵן שָׁמַעְתִּי מֵהרה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שליט"א שֶׁ**קְּלִיפָּה** אוֹתִיּוֹת **ק"ל יָפֶ"ה,** שֶׁנּוֹתֶנֶת הַכֹּל בְּקַלּוּת, וְהַכֹּל נִרְאֶה יָפֶה, וְרַק בַּסּוֹף מִתְגַּלָּה הַמְּרִירוּת. וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת אַחֲרֵי **חִנָּ"ם** הֵן **סָטָ"ן**, לְרַמֵּז שֶׁהַחִנָּם קָשׁוּר לְשָׂטָן.

בְּ'תוֹרַת מְנַחֵם' מַקְשֶׁה עַל סְמִיכוּת הַפָּרָשִׁיּוֹת שֶׁל **"וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי"**, לְפָרָשַׁת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. דִּבְפָרָשַׁת "וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי", הָיְתָה הִתְגַּלּוּת שֶׁל כְּבוֹד ה', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא ט, כג) **"וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם"**, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם נָטַל עֶשֶׂר עֲטָרוֹת, כַּמּוּבָא בַּגְּמָרָא (שבת פז:), וְכֵן מוּבָא בַּזֹּהַר (שמיני לז.) **שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ שִׂמְחָה שֶׁל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים כְּשִׂמְחַת יוֹם הַהוּא מִן הַיּוֹם שֶׁעָלוּ מִן הַיָּם,** וְכֵן מִיתַת נָדָב וַאֲבִיהוּא מְבֹאָרִים שֶׁהָיְתָה **"בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמֻתוּ"**, (ויקרא טז, א) מֵחֲמַת הַקִּרְבָה וְהַהִתְעַנְּגוּת עַל ה' עַד לְכְלוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁגָּרְמָה מִיתָה. וּמַדּוּעַ הִסְמִיכָה הַתּוֹרָה פָּרָשַׁת גִּלּוּי הַשְּׁכִינָה בְּיוֹם הֲקָמַת הַמִּשְׁכָּן, לְפָרָשַׁת מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת שֶׁעוֹסֶקֶת בַּדְּבָרִים הַגַּשְׁמִיִּים הַנְּחוּתִים בְּיוֹתֵר כִּשְׁקָצִים וּרְמָשִׂים.

נִרְאֶה לְיַשֵּׁב דְּהַתּוֹרָה רָצְתָה לְלַמֵּד לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנָּכוֹן שֶׁזְּכִיתֶם לְגִלּוּי הַשְּׁכִינָה עַד שֶׁ**"וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם"**, אֲבָל זֶה הָיָה לִזְמַן קָצָר, וְאִם תִּרְצוּ לִזְכּוֹת לָזֶה בְּאֹפֶן קָבוּעַ, הַדֶּרֶךְ לָזֶה הִיא לְקַדֵּשׁ הַגַּשְׁמִיּוּת וּלְהִתְרוֹמֵם מֵעַל הַגַּשְׁמִיּוּת וְהַחֻמְרִיּוּת. וְזֹאת הַפָּרָשָׁה שֶׁל מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת מַה מֻּתָּר וּמָה אָסוּר לֶאֱכֹל, וְכֵן מַה שֶּׁמֻּתָּר **קַדֵּשׁ עַצְמְךָ בַּמֻּתָּר לָךְ** (יבמות כ.).

וּכְמוֹ שֶׁמָּצִינוּ בְּמַתַּן תּוֹרָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְמֹשֶׁה **רְצוֹנֵנוּ לִרְאוֹת אֶת מַלְכֵּנוּ** (רש"י שמות יט, ט) וְהקב"ה עָנָה לוֹ (שם י) **אִם כֵּן שֶׁמְּזַקְקִין לְדַבֵּר עִמָּם "לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם" וְגוֹ'**, רוֹאִים שֶׁבִּשְׁבִיל לְזַכּוֹת לְגִלּוּי שְׁכִינָה צָרִיךְ פְּרִישָׁה מִן הַגַּשְׁמִיּוּת. **וְזֶה** שֶׁאָמַר הַכָּתוּב בְּסוֹף הַפָּרָשָׁה (ויקרא יא, מד) **"כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ כִּי אֲנִי ה' הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיֹת לָכֶם לֵאלֹקִים וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אָנִי"**, דְּבִזְכוּת שֶׁמְּקַדְּשִׁים אֶת הַגַּשְׁמִיּוּת וְנִזְהָרִים מִלְּטַמֵּא אֶת הַנֶּפֶשׁ בִּשְׁקָצִים וּרְמָשִׂים זוֹכִים לַקְּדֻשָּׁה וּלְהַשְׁרַאַת הַשְּׁכִינָה. וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (שמיני מא.) **"זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ" וְגוֹ', אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְשַׁמְּרִים נַפְשׁוֹתָם וְעַצְמוֹתָם שֶׁלֹּא לְטַמֵּא אוֹתָם, וַדַּאי זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ, יִהְיוּ נִמְצָאִים בַּקְּדֻשָּׁה הָעֶלְיוֹנָה לְהִתְדַּבֵּק בִּשְׁמִי.**

מובא בטור (או"ח רח) **ויש אומרים 'ונאכל מפריה ונשבע מטובה' ואין לאומרו שאין לחמוד הארץ בשביל פריה וטובה אלא לקיים מצות התלויות בה.** ורואים שיש אומרים שאין לומר בנוסח ברכת מעין שלש: **'ונאכל מפריה ונשבע מטובה'** כי אין לחמוד את הארץ בשביל ההנאה שיש בפריה וטובה. והב"ח שם מבאר את השיטות שכן אומרים: **הלא קדושת הארץ הנשפעת בה מקדושת הארץ העליונה היא נשפעת גם בפירותיה שיונקים מקדושת השכינה השוכנת בקרב הארץ וכו', כי באכילת פירותיה אנו ניזונים מקדושת השכינה ומטהרתה ונשבע מטובתה.** ורואים שגם השיטות שכן אומרים אין הכונה שמשבחים את ההנאה הגשמית, אלא השבח הוא על המעלה הרוחנית שיש באכילת פירות ארץ ישראל שיש בהם קדושת השכינה. וכעין זה מובא בגרי"ז שהכונה לאכילת מעשר שני בירושלים שנאכל בקדושה וטהרה.

וכן מוּבָא בְּרמב"ם (הל' דעות פ"ג ב) **וְכֵן כְּשֶׁיֹּאכַל, וְיִשְׁתֶּה, וְיִבְעֹל, לֹא יָשִׂים בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הָאֵלּוּ כְּדֵי לֵהָנוֹת בְּלִבַד, עַד שֶׁנִּמְצָא שֶׁאֵינוֹ אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה אֶלָּא הַמָּתוֹק לַחֵךְ, וְיִבְעֹל כְּדֵי לֵהָנוֹת, אֶלָּא יָשִׂים עַל לִבּוֹ שֶׁיֹּאכַל וְיִשְׁתֶּה כְּדֵי לְהַבְרוֹת גּוּפוֹ, וְאֵבָרָיו בְּלִבַד, לְפִיכָךְ לֹא יֹאכַל כָּל שֶׁהַחֵךְ מִתְאַוֶּה, כַּכֶּלֶב וַחֲמוֹר, אֶלָּא יֹאכַל דְּבָרִים הַמּוֹעִילִים לַגּוּף.** ורואים את הדיוק בלשון הרמב"ם שלא יָשִׂים בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הָאֵלּוּ כְּדֵי לֵהָנוֹת **בְּלָבַד** אלא המטרה היא להברות גופו לעבודת ה', וההנאה היא חלק מהענין שנצרך להביא לאדם שמחה שיוכל לעבוד את ה', אבל כל התכלית היא רק ההנאה ואוכל גם דברים לא בריאים או מרבה באכילה וכדומה, כאן מתגלה שכל מטרת האכילה היא רק להנאתו ולא לחזק את גופו לעבודת ה', ובאופן הזה כל האכילה שלו איננה נכללת במצוה והוא מקלקל בה במקום להועיל. וכן מוּבָא בְּ'אוֹר הַחַיִּים' (פ' בהר כה, לז) **"אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָּ" פֵּרוּשׁ אֲפִלּוּ אָכְלֶךָ שֶׁהוּא דָּבָר שֶׁהָרְשִׁיתָ לֶאֱכֹל, לֹא תַּרְבֶּה בּוֹ, וְהוּא מַאֲמַר הַכָּתוּב "צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ", לֹא לַהֲנָאַת הַהֶרְגֵּשׁ.** וכן מובא מהרה"ג ר' אליהו שטרן זצ"ל שהפסוק "**צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ**", ר"ת **נאל"ץ** וס"ת **קוֹלֵ"עַ.** כי הצדיק אוכל בגלל ש**נאלץ**

לאכול. והמטרה היא להעלות את האכילה למעלה כמו מזבח, בסוד הכתוב: (שופטים כ, טז) **"קלֵע בָּאֶבֶן אֶל הַשַּׂעָרָה וְלֹא יַחֲטִא".** וכפי שמובא בַּזֹּהַר (תיקונים סא:) **כַּאֲשֶׁר יֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל מַשְׂכִּילִים בַּחָכְמָה, שֶׁהִיא י' מַחְשָׁבָה עֶלְיוֹנָה, יוֹדְעִים לִזְרֹק אֶת זוֹ הָאֶבֶן לְאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנֶּחְצְבָה מִשָּׁם וְאוֹתוֹ חוּט שֶׁלָּהּ הוּא ו' שֶׁהָאֶבֶן הִיא עָטָרָה עַל רֹאשׁוֹ. קָמוּ כָּל בַּעֲלֵי הַיְשִׁיבָה וְאָמְרוּ רוֹעֶה נֶאֱמָן כַּמָּה אַתָּה חָזָק לִזְרֹק אֶבֶן שֶׁהֲרֵי מַגִּיעָה לְמָקוֹם שֶׁאֵין מִי שֶׁיּוֹדֵעַ מְקוֹמָהּ, וּמַלְאָכִים קְדוֹשִׁים שׁוֹאֲלִים בִּגְלָלָהּ אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, שֶׁאֵין מִי שֶׁיּוֹדֵעַ מְקוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלֶה לְמַעְלָה בַּמָּקוֹם שֶׁאַתָּה זוֹרֵק אוֹתָהּ, עַד שֶׁאוֹמְרִים כֻּלָּם בָּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ, וְאַף עַל פִּי שֶׁהִיא קְטַנָּה לְמַטָּה, לְמַעְלָה אֵין לָהּ סוֹף.**

4 אותיות ת' ברצף בפסוק יחיד בתנ"ך:

"שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן"

שמעתי מהרה"ג ר' מיכאל קטן שליט"א שיש מקום אחד בתנ"ך שיש **4** אותיות **ת'** ברצף בפסוק: (שמות כח, כה) "וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲב**תֹת תִּתֵּ**ן עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל כְּתֵפוֹת הָאֵפֹד אֶל מוּל פָּנָיו". הפסוק מדבר על חיבור החושן לאפוד דרך העבותות שהם השרשרות שמחברות את קצות החושן בחלק העליון שלו שתלוי במשבצות האפוד. מובָא בְּסֵפֶר הַלִּקּוּטִים לְהָאֲרִיזַ"ל (תצוה קפז) **סוֹד הַחֹשֶׁן, הוּא סוֹד הַנָּחָשׁ הַקּוֹרֵעַ רֶחֶם הָאַיָּלָה בִּשְׁעַת לֵדָתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר אֲצָלֵנוּ בְּסוֹד קְרִיעַת יַם סוּף.** רואים שֶׁהַ**חֹשֶׁן** הוּא אוֹתִיּוֹת **נָחָשׁ**, שֶׁמּוֹלִיד אֶת הַגְּאֻלָּה. ומָצִינוּ בַּזֹּהַר (פקודי רלא:) **תִּקּוּן הַחֹשֶׁן וְתִקּוּן הָאֵפוֹד כְּאֶחָד מִתְקַשְּׁרִים, קֶשֶׁר שֶׁל זֶה בָּזֶה לְהֵאָחֵז הַחֹשֶׁן בָּאֵפוֹד בְּאַרְבַּע טַבָּעוֹת שֶׁנִּקְשָׁרוֹת בְּזֶה הַמָּקוֹם וּבְזֶה הַמָּקוֹם, וְהֵם סוֹד שֶׁל אֵלּוּ מֻרְכָּבוֹת שֶׁנִּקְשָׁרוֹת בַּצַּד שֶׁלְּמַטָּה לְאֵלּוּ שֶׁלְּמַעְלָה, וְהַכֹּל הוּא בְּסוֹד שֶׁל אוֹפַנִּים וְחַיּוֹת.** עַיֵּן בְּסֵפֶר הַלִּקּוּטִים לְהָאֲרִיזַ"ל (תצוה ע' קפח) שֶׁהַחֹשֶׁן מְסַמֵּל אֶת הַמַּלְכוּת שֶׁבָּהּ נִכְלָלִים יב' שְׁבָטִים וְלָכֵן הַכֹּהֵן לוֹבֵשׁ אֶת זֶה כְּנֶגֶד הֶחָזֶה, שֶׁשָּׁם עוֹמֶדֶת הַמַּלְכוּת. ומבאר שם שֶׁהָאֵפוֹד הוּא מֵעַל הַחֹשֶׁן. לפי זה יוצא שבחיבור החושן לאפוד נמצא גם חיבור הנחש שיונק מהקדושה, כי החשן הוא סוד המלכות שיש בה אחיזת הנחש שיונק מהקדושה להעביר לכל הקליפה. לפי זה נראה לבאר מדוע מופיע כאן האות **ת' ארבע** פעמים בדיוק בנקודת החיבור של **קצות החושן** לאפוד ששם יונק הנחש **מהקצה** של הקדושה, דמובא בְּמַאֲמַר 'דֶּרֶךְ עֵץ חַיִּים' לָרמח"ל, **אֵין הַסִּטְרָא אַחֲרָא יוֹנֶקֶת כִּי אִם מִן הַמַּדְרֵגָה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁבְּכָל הַמַּדְרֵגוֹת, וְסוֹד זֶה אוֹת תָּי"ו שֶׁבְּאָלֶ"ף בֵּי"ת, סוֹף הָרֶגֶל הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁלָּהּ הִיא הַמַּדְרֵגָה הַזֹּאת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁמִּמֶּנָּהּ יוֹנְקִים, וְהוּא עִנְיַן עִקּוּם הָרֶגֶל הַזֹּאת.** רואים שֶׁהָרֶגֶל שֶׁל הַתָּי"ו מַעֲבִירָה אֶת הַשֶּׁפַע מֵהַקְּדֻשָּׁה לַקְּלִפָּה, וכן חיבור החושן לאפוד דרך העבותות שהם השרשרות שמחברות את קצות החושן שם נאחז הנחש, וכן מובא בְּרַשָּׁ"י

(שמות כח, כב) **"שַׁרְשֹׁת", לְשׁוֹן שָׁרְשֵׁי אִילָן, הַמַּאֲחִיזִין לָאִילָן לְהֵאָחֵז וּלְהִתָּקַע בָּאָרֶץ, אַף אֵלּוּ יִהְיוּ מַאֲחִיזִין לַחֹשֶׁן שֶׁבָּהֶם יִהְיֶה תָּלוּי בָּאֵפוֹד**. יב' שְׁבָטִים שֶׁנִּמְצָאִים בַּמַּלְכוּת לְמַטָּה הֵם בִּבְחִינַת עַנְפֵי אִילָן, וְהָאִילָן הוּא הַחוּט הַכְּלָלִי שֶׁמַּשְׁפִּיעַ לִיב' שְׁבָטִים שֶׁנִּמְצָאִים בַּמַּלְכוּת לְמַטָּה. נִרְאֶה דְּלָכֵן הַחִבּוּר בֵּין הַחֹשֶׁן שֶׁבּוֹ כְּלוּלִים הַיב' שְׁבָטִים, לָאֵפוֹד, עוֹלָם שֶׁלְּמַעְלָה, הָיָה עַל יְדֵי **"שַׁרְשֹׁת"**, שֶׁהֵם בִּבְחִינַת **שָׁרְשֵׁי אִילָן**, לְסַמֵּל שֶׁחִבּוּר אִילַן הַשְּׁבָטִים לָעוֹלָם שֶׁלְּמַעְלָה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי שָׁרְשֵׁי הָאִילָן, שֶׁהֵם מְחַבְּרִים אֶת הָאִילָן לָאָרֶץ שֶׁשָּׁם הַשֹּׁרֶשׁ הַחוּט. וְכֵן הַכָּתוּב (שמות כח, יד) "וּשְׁתֵּי שַׁרְשֹׁרֹת זָהָב טָהוֹר" ס"ת **בְּרי"ת**. ובנקודה הזאת נמצאים **4** אותיות **ת'** לרמז על הנחש שנמצא במקום הזה, וכן האות **ת'** מספרה **400** שזה משרש המספר 4 שמסמל את המלכות, ו**4** פעמים **ת',** זה **4** כפול **4** שמרמז על המלכות. וְכֵן מָצִינוּ בַּ'תּוֹסְפוֹת' (ערכין טו. ד"ה כשם) שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְּיַם סוּף בְּצוּרַת הָאוֹת **חֵי"ת,** הַיְינוּ שֶׁחָזְרוּ לְאוֹתוֹ צַד שֶׁל יַבָּשָׁה שֶׁמִּמֶּנּוּ יָצְאוּ לַיָּם. והאות **ת'** גם דומה לאות **ח',** יוצא שיש קשר בין צורת האות **ת'** לקריעת ים סוף.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שבכל התנ"ך יש עוד מקום אחד שמופיע אות ברצף של **4** פעמים והיא האות **מ"ם** בפסוק: (מיכה ב, ח) "הֶאָמוּר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָ"ה אִם אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם הַיָּשָׁר הוֹלֵךְ: וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְאוֹיֵב יְקוֹמֵם **מְמ**וּל שַׂלְמָה אֶדֶר תַּפְשִׁטוּן מֵעֹבְרִים בֶּטַח שׁוּבֵי מִלְחָמָה". ומבאר הרד"ק שם: **כי עמי זה אתמול היה הוא לאויב לאחיו החלושים והיה קם לאויב העניים ושולל אותם ודין הוא שיבא האויב עליהם מדה כנגד מדה. היו חובלים שלמה מבית העני בעבור המס ואומרים כי אין די במשכון זה והיו מפשיטים מעליו אדרתו וזהו תפשיטון שהיו מפשיטים העניים שהיו חושבים שהולכים בבטחה היו באים לבתיהם כמו שובי מלחמה ערומים בגדיהם ואחר כך היו אומרים אין די במשכונות האלה בשלמה ובאדרת ויוציאו אותו מביתו וזהו נשי עמי תגרשון מבית תענוגים מעל עוללי תקחו הדרי לעולם הדר נחלתי שהנחלתים תקחו מעל עוללי שהיו נסתרים ומתכסים שם על זה צאו כלכם מנחלתי קומו ולכו כי לא זאת המנוחה**. ורואים שהארבע אותיות **מ"ם** מופיעים במילה **"ממול",** וגם בפסוק של ארבע אותיות **תי"ו** כתוב "וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹ**תֹת תִּתֵּן** עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל **מוּ**ל פָּנָיו". ויש כאן רמז של **פנים מול פנים** בשני הפסוקים. היינו בחושן זה כפשוטו שהכהן גדול תולה את זה בצד הפנים שיעמוד מול הפנים של בני ישראל. וגם הפסוק במיכה מרמז שכמו שעם ישראל יתייחס לעניים, כך ה' יתייחס אליהם מידה כנגד מידה, היינו פנים מול פנים איך שהם יתנהגו הם יקבלו בחזרה. ובשני המקומות זה 2 אותיות בסוף מילה שעומדות מול 2 אותיות בתחילת מילה בבחינת פנים מול פנים. וכמו שבאות **תי"ו** שמספרה **400** היא נרמזה **4** פעמים ברצף בנקודת החיבור של הנחש בחושן לרמז שצריך להזהר לא לפגום ולהפוך את החשן לנחש בנקודת הקצה והסוף ששם מתחברים הקדושה והקליפה, כך באות **מ"ם** שמספרה **40** התגלה רצף של **4** פעמים אות **מ"ם** בנקודת החיבור של הקדושה והקליפה, שה' בוחן את האדם אם נותן צדקה כראוי ומוריד את האור של הקדושה שיאיר למטה, וכן שתי

האותיות **מ"ם ותי"ו** זה אותיות **ת"ם** או **מ"ת,** היינו שמי שלא הולך ב**תמימות** עם ה', הוא פוגם את השפע והופך אותו ל**מ"ת** ששם יש אחיזה לנחש. ועל ידי שמפרישים **מ**עשרו**ת** לצדקה מתקנים את ה**מ"ת** ל**ת"ם**, כי מפרישים **מ'** מתוך **ת',** היינו **40** זה מעשר של **400**. וכן **מעשרות** נרמזות במילה **כס"ף**, כי **כ"ס** בגימטריא **80**, ו**פ'** סופית עולה **800,** ונרמז כאן הפרשת **80** מתוך **800**.

מָצִינוּ בַּגְּמָרָא (סנהדרין נט:) **אִלְמָלֵא לֹא נִתְקַלֵּל נָחָשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הָיוּ מְזַדַּמְּנִין לוֹ שְׁנֵי נְחָשִׁים טוֹבִים, אֶחָד מְשַׁגְּרוֹ לַצָּפוֹן, וְאֶחָד מְשַׁגְּרוֹ לַדָּרוֹם לְהָבִיא לוֹ סַנְדַּלְבּוֹנִים טוֹבִים וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁמַּפְשִׁילִין רְצוּעָה תַּחַת זְנָבוֹ וּמוֹצִיא בָּהּ עָפָר לְגִנָּתוֹ.** "וְהַנִּשְׁאָם הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן". וּבְתַרְגּוּם יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל שָׁם **וַעֲנַנֵי שְׁמַיָּא אָזְלִין לְפִישׁוֹן וְדַלְיִין מִתַּמָּן יַת אַבְנֵי בּוּרְלָוֹת.** רוֹאִים שֶׁה**עֲנָנִים** הָיוּ בִּבְחִינַת **רַגְלֵי הַנָּחָשׁ** שֶׁמְּבִיאִים אֶת הָאֲבָנִים הַטּוֹבוֹת **לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן**, וְגַם הַמָּשִׁיחַ יָבוֹא עִם **עֲנָנֵי** שְׁמַיָּא כִּי הוּא יְקַבֵּל אֶת **רַגְלֵי הַנָּחָשׁ** שֶׁהֵם בְּחִינַת **עֲנָנִים** שֶׁמְּבִיאִים אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת **לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן**. וזה הסוד של **4** אותיות **תי"ו** שבחיבור החושן לאיפוד, כפי שהבאנו שהאות **תי"ו** יש לה את סוד **הרגל** של האותיות שיוצאת להאיר לנחש, ואם כן היא מרמזת על **רגלי הנחש**, ו**4** אותיות **תי"ו** שבחיבור ה**חושן** לאיפוד מרמזות על 4 רגלי **הַנָּחָשׁ** שֶׁמְּבִיאִים אֶת הָאֲבָנִים הַטּוֹבוֹת **לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן**. היינו יש כאן 4 רגלים של הנחש שנרמזים בארבע אותיות תי"ו ובארבע אותיות מ"ם שמדברים על ממון שהוא סוד רגלים, הארבע אותיות תי"ו מדברות על העשירות הגדולה של החושן והאפוד, והארבע אותיות מ"ם מדברות על הממון של העניים. הפסוק מדבר על שוד העניים והוא מרמז על רגלי הנחש שיביאו את הדוחק לעניי ישראל, ומצעקת הדוחק הזה נזכה לגאולה, כמובא בַּזֹּהַר שֶׁהַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה מִתּוֹךְ דּוֹחַק הָעֲנִיּוּת. וְנָבִיא אֶת דְּבָרָיו: (תיקונים נג:) **"וַיְמַן ה' דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת יוֹנָה", דָּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ עֻצְבָּן, וְנוּקְבָא דִּילֵיהּ עִצְבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נוּקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל ה' אֱלֹקָי"ו מִמְּעֵי הַדָּגָה", מִכַּפְנָא דַּעֲנִיּוּתָא דְּמָטֵי לְמָעוֹי דְּיִשְׂרָאֵל, בְּהַהוּא זִמְנָא "וַיֹּאמֶר ה' לַדָּג וַיָּקֵא אֶת יוֹנָה", בְּדוֹחָקָא דְּדַאֲגָה דִּילְהוֹן דְּדוֹאֲגִין מִן עֲנִיּוּתָא, מִדּוֹחָקָא יִפְקוּן מִן גָּלוּתָא, הָדָא הוּא דִּכְתִיב "וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ".** וְכֵן מָצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט זכריה תקסט) **רַבִּי פִּנְחָס בְּשֵׁם ר' רְאוּבֵן חָמֵשׁ פְּעָמִים מֵקִים דָּוִד לַהקב"ה בְּסֵפֶר רִאשׁוֹן שֶׁל תְּהִלִּים "קוּמָה ה'", אָמַר לוֹ הקב"ה דָּוִד בְּנִי אֲפִלּוּ אַתָּה מְקִימֵנִי אֶלֶף פְּעָמִים אֵינִי קָם, אֵימָתַי אֲנִי קָם לִכְשֶׁאֶרְאֶה עֲנִיִּים נִשְׁדָּדִים וְאֶבְיוֹנִים נֶאֱנָקִים, הָדָא הוּא דִּכְתִיב "מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאֶנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר ה'".** וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הָרַבִּי מִקּוֹצְק **בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ טְרוּדִים מְאֹד מִדַּאֲגַת הַפַּרְנָסָה, אָז יָבֹא מָשִׁיחַ.** וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם ר' יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִין (נר ישראל' ערך חבלי משיח), וּכְעֵין זֶה בְּשֵׁם הָ'אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל' ('ילקוט אוהב ישראל'), **שֶׁכַּמָּה שָׁנִים קוֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיֶה שֶׁפַע שֶׁל פַּרְנָסָה לְיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כָּךְ תִּתַּלְדֵּל שׁוּב הַפַּרְנָסָה, וּמֵרֹב הַקֹּשִׁי יָבֹא מָשִׁיחַ.** וְדוֹחַק הָעֲנִיּוּת שֶׁמֵּבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה הוּא הַדּוֹחַק שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דַּוְקָא, כַּמּוּבָא בִּפֵּרוּשׁ הַגְּרָ"א עַל הַזֹּהַר (אחרי סז:) **דּוּחְקָא שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְמַהֵר הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אִגְּרָא דְּכַלָּה דּוּחְקָא.**

וְלָכֵן הֵעָנָנִים הֵביאוּ אֶת הָאֲבָנִים טוֹבוֹת מִנְּהַר **פִּישׁוֹן** שֶׁנִּרְמָז בּוֹ שֵׁם **שפ"ו** שֹׁרֶשׁ הַמָּשִׁיחַ שֶׁמִּמֶּנּוּ הַגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה. וְכֵן רוֹאִים שֶׁרַק עַל נָהָר זֶה מֻזְכֶּרֶת הַלָּשׁוֹן **אֶחָד**, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית ב, יא) **"שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן"**. דְּנָהָר זֶה מִתְחַבֵּר לַקְּדֻשָּׁה שֶׁהִיא בְּחִינַת **אֶחָד**. וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (בראשית כו: עם פירוש 'מתוק מדבש') שֶׁנָּהָר **פִּישׁוֹן** הוּא בְּבְחִינַת **פְּשָׁט** הַמְסַמֵּל אֶת הַדַּרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁל הַקְּדֻשָּׁה, וְכֵן הַכָּתוּב (שם יא) "שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא **הַסֹּבֵב**" בְּגִימַטְרִיָּא **70,** לְרַמֵּז שֶׁנָּהָר זֶה מַשְׁפִּיעַ לְכָל הַשִּׁבְעִים אֻמּוֹת. וְכֵן **"הוּא הַסֹּבֵב"** בְּגִימַטְרִיָּא **יְסוֹד**. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' דָּוִד וַיְצְמַן שליט"א ש**"שֵׁם הָאֶחָד"** בְּגִימַטְרִיָּא **מָשִׁיחַ**. ו**"שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן"** עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמִּלִּים וְהַכּוֹלֵל בְּגִימַטְרִיָּא **דוד מלך ישראל חי וקים**. וְכֵן **"שֵׁם הָאֶחָד"** נִרְמָז ב**"שְׁמַע** יִשְׂרָאֵל יְהוָ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוָ"**ה אֶחָד"**. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שליט"א שֶׁ**פִּישׁוֹן** מְרַמֵּז עַל הַנָּחָשׁ שֶׁנִּקְרָא **שְׁפִיפוֹן**. וְלָכֵן **"הוּא הַסֹּבֵב"** בִּבְחִינַת **נָחָשׁ** שֶׁ**מְּסוֹבֵב** אֶת טַרְפּוֹ.

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'שְׁבִילֵי פִּנְחָס' עַל הַכָּתוּב (בראשית לב, כו) **"וַיִּגַּע בְּכַף יֶרֶךְ"**, שֶׁהַשֵּׂר שֶׁל עֵשָׂו נָגַע **בָּרֶגֶל שֶׁל הָאוֹת תָּי"ו** לִינֹק מֵהַקְּדֻשָּׁה וּלְפַגֵּם אֶת הַפַּרְנָסָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְכֵן הַכָּתוּב (שם כה, כה) "וְיָדוֹ **אֹחֶזֶת** בַּעֲקֵב עֵשָׂו" מְרַמֵּז שֶׁיַּעֲקֹב **אוֹחֵז ת'** שֶׁעֵשָׂו יוֹנֵק מִשָּׁם, כְּדֵי לְהַפְסִיק חִיּוּתוֹ. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' שְׁמוּאֵל גְּרִין שליט"א שֶׁסֵּמֶל הַצֶּלֶב שֶׁל הַנַּאצִים ימש"ו מֻרְכָּב מִשְּׁתֵּי אוֹתִיּוֹת **תָּי"ו**, לְרַמֵּז שֶׁמְּהַצְלָב הַזֶּה שֶׁמְּסַמֵּל אֶת הַתָּי"ו הֵם יוֹנְקִים. וכן **ב'** פְּעָמִים **ת'** בְּגִימַטְרִיָּא **עַם לָק**. שֶׁ**לּוֹקֵק דָּמָם** שֶׁל יִשְׂרָאֵל כַּכֶּלֶב, כְּפִי שֶׁהֵבֵאנוּ מֵהַמִּדְרָשׁ וה**דָּם** הוּא גַּם **הממון** שנקרא **דמים**. וְזֶה גַּם הַמִּסְפָּר שֶׁל **"קָרְךָ** בַּדֶּרֶךְ".

בַּשָּׁבוּעָה שֶׁה' נִשְׁבַּע עַל גְּאֻלַּת בְּעָתָהּ כָּתוּב (דניאל יב, ז) **"וַיָּרֶם יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ אֶל הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֵצִי וּכְכַלּוֹת נַפֵּץ יַד עַם קֹדֶשׁ תְּכַלֶּינָה כָּל אֵלֶּה"**. וּמְבָאֵר רַשִׁ"י שָׁם **"וּכְכַלּוֹת נַפֵּץ יַד עַם קֹדֶשׁ כְּשֶׁתִּכְלֶה תְּקוּמָתָם וְחֹזֶק יְדֵיהֶם שֶׁהָיְתָה נְפוֹצָה אֵילָךְ וָאֵילָךְ גְּבוּרָה וְתוֹעֶלֶת לִפְשׁוֹט אָנָה וָאָנָה, וְאַחַר שֶׁתִּכְלֶה גְּבוּרָתָם שֶׁיִּהְיוּ שְׁפָלִים לִמְאֹד: "תְּכַלֶּינָה" אֵלּוּ הַצָּרוֹת וְיָבֹא מָשִׁיחַ, כְּדְאָמְרִינַן "כִּי אָזְלַת יָד"**. וְרוֹאִים שֶׁהַגְּאֻלָּה תָּבֹא כְּשֶׁתִּהְיֶינָה **שְׁפָלוּת, וַעֲנִיּוּת, וְאָזְלַת יָד, אֵצֶל עַם קֹדֶשׁ**. וּמְבָאֵר הַסֵּפֶר 'נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ' שֶׁלָּכֵן אוֹמֵר הַכָּתוּב "וּכְכַלּוֹת **נַפֵּץ** יַד עַם קֹדֶשׁ", לְרַמֵּז שֶׁתִּכְלֶינָה אוֹתִיּוֹת **נפ"ץ** שֶׁל מ**נצפ**"ך, וְתִשָּׁאֵרְנָה רַק אוֹתִיּוֹת **מָ"ךְ** שֶׁל **מנצפ"ך,** הַמְסַמְּלוֹת עֲנִיּוּת, כְּמוֹ "כִּי **יָמוּךְ** אָחִיךָ", אָז יָבֹא זְמַן קֵץ דִּבְעָתָהּ. וְהוֹסִיף הרה"ג ר' אֶפְרַיִם קַרְמִיזִי שליט"א שֶׁיֵּשׁ רֶמֶז בַּכָּתוּב (ויקרא כה, מז) **"וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְגוֹ' בֶּן דּוֹדוֹ יִגְאָלֶנּוּ"** הֵיינוּ שֶׁאַחֲרֵי **מָךְ** יָבֹא **בֶּן דָּוִד לְגָאֳלֵנוּ.** וְכֵן שָׁמַעְתִּי מֵהרה"ג ר' י. ש. שליט"א שֶׁ**"וּכְכַלּוֹת נַפֵּץ יַד עַם קֹדֶשׁ"** בְּגִימַטְרִיָּא **קֵץ מְדִינַת יִשְׂרָאֵל. וְכֵן נַפֵּץ** בְּגִימַטְרִיָּא **דִּיּוּר** אוֹ **דִּירָה**.

וְכֵן אוֹתִיּוֹת **מנצפ"ך**, מְסַמְּלוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה, כַּמּוּבָא בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט בראשית סד) **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר חָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת נִכְפְּלוּ וְכֻלָּן לְשׁוֹן גְּאֻלָּה. ד"ך שֶׁבּוֹ נִגְאַל אָבִינוּ אַבְרָהָם. ם"מ בּוֹ נִגְאַל אָבִינוּ יִצְחָק. ן"ן בּוֹ נִגְאַל אָבִינוּ יַעֲקֹב. ף"ף בּוֹ נִגְאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. ץ"ץ בּוֹ עָתִיד הקב"ה לִגְאֹל לְיִשְׂרָאֵל בְּסוֹף מַלְכוּת רְבִיעִית.** וְהוֹסִיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שֶׁ**מּוֹעֵד מוֹעֲדִים וָחֵצִי** מְרַמֵּז עַל **מוֹעֵד** [זְמַן], **מוֹעֲדִים** [שֶׁאֲנָשִׁים יִמְעֲדוּ וְיִכָּשְׁלוּ], וָ**חֵצִי** [יִהְיוּ שְׁבוּרִים לְחֵצִי מַחֲמַת הַצָּרוֹת ר"ל], כַּמּוּבָא

בַּגְּמָרָא (כתובות סב.) **אָמַר רַב, אֲנָחָה שׁוֹבֶרֶת חָצֵי גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם**. וְלָכֵן מוּבָא בְּרַשׁ"י (דניאל יב) **"וְלֹא אָבִין" לֹא יָדַעְתִּי מַהוּ מוֹעֵד מוֹעָדִים וָחֻצִי,** הַיְינוּ שֶׁנִּהְיֶה בְּמַצָּב שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מְבִינִים מָה ה' רוֹצֶה מֵאִתָּנוּ.

מָצִינוּ בַּגְּמָרָא (סנהדרין צח:) **רַב יוֹסֵף אָמַר, יֵיתִי, וְאֶזְכֶּה דְּאֵיתִיב בְּטוּלָא דְּכוּפִיתָא דְּחַמְרֵיהּ**. וְצָרִיךְ לְהָבִין מַדּוּעַ אֹחֶל לְעַצְמוֹ רַב יוֹסֵף שֶׁיִּזְכֶּה לָשֶׁבֶת בְּצֵל הַגְּלָלִים שֶׁל **חֲמוֹרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ**. וְכֵן מָצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ב"ר מב, ד) **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בַּר אֲבִינָא אִם רָאִיתָ מַלְכֻיּוֹת מִתְגָּרוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ צְפֵּה לְרַגְלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ.** לְכְאוֹרָה מַדּוּעַ אָנוּ מְצַפִּים לְרַגְלוֹ וְלֹא לְ**רֹאשׁוֹ** שֶׁל מָשִׁיחַ, וְנִרְאֶה לְבָאֵר שֶׁהַמָּשִׁיחַ עַצְמוֹ נִמְצָא בָּעוֹלָם תָּמִיד, וְעוֹד קֹדֶם הַבְּרִיאָה מוּבָא בְּרַשׁ"י (בראשית א, ב) **"וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם" זֶה רוּחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ**. וְעִקַּר הַצִּפִּיָּה לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ הִיא לְ**רַגְלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ** וְלַ**חֲמוֹרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ** שֶׁקְּשׁוּר עִם הָרַגְלַיִם, כִּי הַחֲמוֹר הוּא חֵלֶק מֵהָרַגְלַיִם שֶׁמּוֹלִיכוֹת אֶת הָאָדָם, כִּי אָנוּ מְצַפִּים שֶׁה' יַעֲשֶׂה אֶת מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ **בָּכֹר** אוֹתִיּוֹת **בָּ"רָ"ךְ,** וְיִתֵּן לוֹ אֶת כֹּחַ **הַבְּרָכָה** שֶׁקְּשׁוּרָה עִם **הָרַגְלַיִם** וְהַ**בְּרָכַיִם** שֶׁהֵם בְּחִינַת מָמוֹן שֶׁמַּעֲמִיד אֶת הָאָדָם עַל רַגְלָיו. כַּמּוּבָא בַּגְּמָרָא (סנהדרין קי.) **"וְאֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם", אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זֶה מָמוֹנוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁמַּעֲמִידוֹ עַל רַגְלָיו.** וְזֶה סוֹד שֶׁנֶּאֱמַר בַּמִּדְרָשׁ עַל מַלְכֻיּוֹת מִתְגָּרוֹת צְפֵּה לְ**רַגְלוֹ** שֶׁל מָשִׁיחַ רוֹמֵז עַל **דְּרִיכַת הָרֶגֶל**. "וְזֶה עִמֶּק הַ**"דֶּרֶךְ כּוֹכָב"** שֶׁהַמַּזָּל **יְדָרוֹךְ** בָּרַגְלַיִם לְמַטָּה מַטָּה בְּכֹחַ הַמָּמוֹן. וזה בכח רגלי הנחש שקשור לאבנים טובות של האפוד והחושן ששם הסוד של לידת משיח כדלעיל.

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'עַרְבֵי נַחַל' (בשלח ג) שֶׁהָאוֹת **תָּי"ו** שֶׁבְּתֵבַת שַׁבָּ"**ת** הִיא בְּסוֹד חִבּוּר הַשַּׁבָּת לְחוֹל, וִינִיקַת הַחִיצוֹנִים מִקְּדֻשַּׁת הַשַּׁבָּת. וְכֵן אוֹת **ת'** מְרַמֶּזֶת עַל **תַּחְתִּית** הַקְּדֻשָּׁה. וּכְפִי שֶׁכָּתוּב עַל הַיְסוֹד שֶׁבַּמַּלְכוּת, (תהילים קלט, טו) **"רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ".** וְכֵן אוֹת **ת'** בְּגִימַטְרִיָּא **נָשִׁים.** וְכֵן **עֹשֶׂה** שֶׁמְּקַבֵּל אֶת הַשֶּׁפַע לְהַעֲבִיר לְכָל הַקְּלִפָּה הוּא גַּם כֵּן בְּסוֹד הַמִּסְפָּר **אַרְבַּע מֵאוֹת** שֶׁל הָאוֹת **תָּי"ו.** וְכֵן מוּבָא מֵהרה"ג אוּרִי יוּנְגְרַייז שליט"א עַל סִימָנֵי הַטָּהֳרָה בַּדָּגִים **סְנַפִּיר** בְּגִימַטְרִיָּא **אַרְבַּע מֵאוֹת,** וְ**קַשְׂקֶשֶׂת** בְּגִימַטְרִיָּא **ג'** פְּעָמִים **אַרְבַּע מֵאוֹת**. וְכֵן הַתַּרְגּוּם עַל הַכָּתוּב (ויקרא יא, יב) **"סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת"**, מְתֻרְגָּם **צִיצִין וְקַלְפִּין**. וְרוֹאִים שֶׁקַּשְׂקֶשֶׂת הִיא בְּחִינַת קְלִפָּה שֶׁעַל הַדָּג, וּכְפִי שֶׁבֵּאֲרוּ בְּמַאֲמַר 'חַשְׁמַל חֵטְא' שֶׁהַסְּנַפִּיר הוּא הַקְּדֻשָּׁה, וְהַקַּשְׂקֶשֶׂת הִיא הַקְּלִפָּה שֶׁמִּתְלַבֶּשֶׂת עָלָיו, וְ**קַשְׂקֶשֶׂת** מְרַמֶּזֶת עַל קְלִפַּת הַ**קֶּשֶׁת** שֶׁל עֵשָׂו כְּמִנְיַן **ת'**. וְכֵן רוֹאִים בַּגְּמָרָא (נדה נא:) שֶׁלּוֹמֶדֶת מַהִי קַשְׂקֶשֶׂת מִלְּבוּשׁ גְּלִיַּת שֶׁהָיָה **"שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים",** וְרוֹאִים שֶׁשֹּׁרֶשׁ הַקַּשְׂקֶשֶׂת נִלְמָד מִקְּלִפַּת גְּלִיַּת שֶׁנִּלְחֶמֶת בְּדָוִד הַמֶּלֶךְ. וְכֵן קְלִפַּת גְּלִיַּת הִיא קְלִפַּת יִשְׁמָעֵאל שֶׁנִּמְשָׁלָה לְ**קֶשֶׁת** הַנִּרְמֶזֶת בַּקַּשְׂקֶשֶׂת, כַּמּוּבָא בְּסֵפֶר 'גְּלוּת יִשְׁמָעֵאל' מֵהָרה"ג ר' מָרְדֳּכַי נוֹיְגֶרְשֶׁל שליט"א שֶׁעֵשָׂו הוּא בְּחִינַת **חֲרָב**, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית כז, מ) **"עַל חַרְבְּךָ תִּחְיֶה".** וְיִשְׁמָעֵאל הוּא בְּחִינַת **קֶשֶׁת**, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם כא, כ) **"וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת".** וְכֵן הַמַּשָּׂג **מִסְפָּר** שַׁיָּךְ לְעוֹלָם הַטֶּבַע שֶׁבּוֹ יֵשׁ הַגְבָּלוֹת וּמִסְפָּרִים. מַה שֶּׁאֵין כֵּן מַה שֶּׁמֵּעַל הַטֶּבַע, הוּא בִּבְחִינַת מֵעַל הַמִּסְפָּר וּמֵבִיא מֵהָרַבֵּנוּ בַּחְיֵי (בראשית טו, יג) שֶׁמִּסְפָּר **אַרְבַּע מֵאוֹת** הוּא תַּכְלִית הַמִּסְפָּר, הַיְינוּ הַגָּבֹהַּ בְּיוֹתֵר, וְלָכֵן הָאוֹת **ת',** בְּגִימַטְרִיָּא **אַרְבַּע מֵאוֹת,** שֶׁהוּא הַמִּסְפָּר הַגָּבֹהַּ בְּיוֹתֵר.

וְכֵן הַחֲמוֹר שֶׁהַמָּשִׁיחַ רוֹכֵב עָלָיו בְּסוֹד **רַגְלֵי מָשִׁיחַ** הוּא בִּבְחִינַת **נָחָשׁ**, כַּמּוּבָא בְּסֵפֶר 'מָבוֹא לְחָכְמַת הַקַּבָּלָה' (ח"א ש"ו פ"ה) שֶׁנָּחָ"שׁ הוּא ר"ת שֶׁל ג' הַקְּלִפּוֹת **נָחָשׁ חֲמוֹר שׁוֹר** שֶׁנִּכְלָלִים בּוֹ. וְכֵן מָצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (קה"ר י', ט) **"וּפֶרֶץ גָּדֵר יִשְׂכָּנוּ נָחָשׁ" זוֹ דִּינָה כְּשֶׁהָיוּ אָבִיהָ וְאַחֶיהָ יוֹשְׁבִין בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ יָצְאָה לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ גָּרְמָה לַעֲצָמָהּ שֶׁיָּבֹא עָלֶיהָ שְׁכֶם בֶּן חֲמוֹר הַחִוִּי שֶׁנִּקְרָא נָחָשׁ וְנָשַׁךְ אוֹתָהּ.** וְרוֹאִים שֶׁהַחֲמוֹר וְהַנָּחָשׁ קְשׁוּרִים זֶה עִם זֶה. וְכֵן חֹדֶשׁ **מַרְחֶשְׁוָ"ן** הוּא אוֹתִיּוֹת **חָמוֹ"ר נָחָ"שׁ.** וְהוֹסִיף הרה"ג ר' י. לֵוִי שליט"א שֶׁ**רַגְלֵי מְבַשֵּׂר** עִם הַמִּילִים בְּגִימַטְרִיָּא **תשפ"ז**.

מָצִינוּ שֶׁדָּן הוּא בִּבְחִינַת **נָחָשׁ**, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית מט, יז) **"יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי דָרֶךְ"**. וְכֵן בָּנוֹ יְחִידוֹ שֶׁל דָּן הָיָה חֻשִׁים, וְ**חֻשִׁים** בְּגִימַטְרִיָּא **נָחָשׁ**. וְהַמָּשִׁיחַ אִמּוֹ מִשֶּׁבֶט דָּן, כַּמּוּבָא בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט ויחי קס) **"מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁיָּצָא מִשְּׁנֵי שְׁבָטִים, אָבִיו מִיהוּדָה וְאִמּוֹ מִדָּן**. וְכֵן מָצִינוּ בַּמִּשְׁנָה (סוטה מד:) **וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם, וּבַעֲקֵבוֹ שֶׁל עָם.** וּבְפֵרוּשׁ הָרַב פִּנְחָס קֹהָתִי זצ"ל מְפָרֵשׁ שֶׁהַתַּנָּא לָמַד אֶת הַפָּסוּק **"בְּרֹאשׁ הָעָם"** גַּם עַל שֵׁבֶט דָּן הַנִּמְצָא בַּעֲקֵבוֹ שֶׁל עָם, דְּעֵקֶב הוּא גַּם בְּחִינַת רֹאשׁ. וְרוֹאִים שֶׁשֵּׁבֶט **דָּן** הֵם בְּחִינַת הֶ**עָקֵב** שֶׁבְּרֶגֶל, הַיְנוּ סוֹף הַשְּׁבָטִים. וּכְפִי שֶׁבֵּאַרְנוּ שֶׁהֵם סוֹד **רַגְלֵי הַנָּחָשׁ** שֶׁהֵם רַגְלֵי מָשִׁיחַ. וְכֵן **רַגְלֵי נָחָשׁ** בְּגִימַטְרִיָּא **מֹשֶׁה אַהֲרֹן** שֶׁהֵם סוֹד **נֶצַח וְהוֹד** שְׁנֵי הָרַגְלַיִם דִּקְדֻשָּׁה.

וְכֵן כָּתוּב עַל תָּמָר "הִוא בָּעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ" לְשׁוֹן **דְּרִיכָה**. וְכֵן מוּבָא בְּ'מְגַלֶּה עֲמֻקוֹת' (וירא) **"כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ ר"ת כד"ת הוּא בְּגִימַטְרִיָּא מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. זֶה שֶׁכָּתוּב "רַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם" "לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם", וּכְשֶׁיַּגִּיעוּ הַנְּשָׁמוֹת רַגְלַיִן בְּרַגְלַיִן אָז שְׁעַת הַגְּאֻלָּה.** וְכֵן מָצִינוּ בַּזֹּהַר (בראשית כט:) **חַיִּים תְּלוּיִים בְּבֶן יִשַׁי, וּבַוָּא"ו נִמְשָׁכִים לוֹ, וּבָהֶם שׁוֹלֵט בַּכֹּל, וְהָאָרֶץ מִמֶּנּוּ נִזּוֹנָה.** רוֹאִים שֶׁהַמָּשִׁיחַ יַשְׁפִּיעַ פַּרְנָסָה דֶּרֶךְ הָאוֹת ו' וּבְכֹחַ זֶה הוּא שׁוֹלֵט בַּכֹּל. דְּבַעַל הַמַּאֲה הוּא בַּעַל הַדֵּעָה. וְכֵן **"דָּרַךְ כּוֹכָב"** מְרַמֵּז עַל דְּרִיכַת הַמַּזָּל, כִּי **כּוֹכָב** מְסַמֵּל **מַזָּל,** כַּיָּדוּעַ שֶׁה' בָּרָא בִּבְרִיאַת הָעוֹלָם אֶת הַ**כּוֹכָבִים** יַחַד עִם הַ**מַּזָּלוֹת**, וּשְׁנֵיהֶם מַשְׁפִּיעִים יַחַד. וְזֶה עִמֶּק הַ**"דָּרַךְ כּוֹכָב"** שֶׁהַמַּזָּל **יְדָרוֹךְ** בָּרַגְלַיִם לְמַטָּה מַטָּה בְּכֹחַ הַמָּמוֹן כְּדִבְרֵי הַזֹּהַר. וְכֵן הִשְׁתַּלְשְׁלוּת בְּגַשְׁמִיּוּת שֶׁאוֹמְרִים עַל אָדָם שֶׁאֵין לוֹ מָמוֹן שֶׁ**פָּשַׁט רֶגֶל,** הַיְנוּ שֶׁאֵין לוֹ כַּבָיְכוֹל **לְבוּשׁ לָרֶגֶל** שֶׁמְּסַמֵּל אֶת הַמָּמוֹן. וְכֵן הַכָּתוּב "עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי" ר"ת **נַעַ"ל.** וְכֵן רוֹאִים בַּפְּסוּקִים שֶׁמְּסַיְּמִים אֶת פָּרָשַׁת **עֵקֶב,** שֶׁכִּבּוּשׁ הָאָרֶץ תָּלוּי בָּ**רַגְלַיִם**: (דברים יא, כד) "כֹּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר **תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם** בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן הַנָּהָר נְהַר פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם: לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ **אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ** כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם". וּבְכִבּוּשׁ הָאָרֶץ נִמְצָא שֹׁרֶשׁ הַשֶּׁפַע הַגַּשְׁמִי וְהָרוּחָנִי שֶׁבָּא מִצַּד הַקְּדֻשָּׁה.

וְכֵן הַלָּשׁוֹן **עֵקֶב** נֶאֱמְרָה שְׁמוֹנָה פְּעָמִים בְּכָל הַחֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, וְכֻלָּן מְרַמְּזוֹת עַל **עִקְבְתָא** דִּמְשִׁיחָא וְהַגְּאֻלָּה שֶׁתִּלּוּיָה בִּתְקוּן הָעֲקֵבִים שֶׁל מָשִׁיחַ שֶׁנִּפְגְּמוּ בְּקִצּוּץ רַגְלֵי הַנָּחָשׁ. הַפָּסוּק עַל הַנָּחָשׁ **"וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב"** מְרַמֵּז עַל עִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא כְּשֶׁיִּשׁ מִלְחָמָה עִם הַנָּחָשׁ. ב' פְּעָמִים נֶאֱמַר עַל אַבְרָהָם **"עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וְגוֹ'"** וְהֵבִאנוּ אֶת הַמִּדְרָשׁ שֶׁדּוֹרֵשׁ זֹאת עַל

עק"ב שָׁנִים שֶׁהִכִּיר אַבְרָהָם בְּבוֹרְאוֹ, וְעוֹד **ג'** שָׁנִים עַד שֶׁהִכִּיר. וְכֵן הַפָּסוּק **"וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו"**. וְהַכָּתוּב **"וְהוּא יָגֵד עָקֵב"** מְדַבֵּר עַל נִצְחוֹנוֹ שֶׁל שֵׁבֶט גָּד כְּשֶׁכָּבְשׁוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִידֵי הָאֱמוֹת, וּמְרַמֵּז עַל הַנִּצָּחוֹן בַּגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה. וְכֵן כָּתוּב עַל כָּלֵב שֶׁמִּמֶּנּוּ יָצָא דָּוִד הַמֶּלֶךְ **"וַעֲבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ"**. וְהַשִּׁתִּים הָאַחֲרוֹנוֹת בְּפָרָשַׁת עֵקֶב, **"עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן", וְ"עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן"**. כמובא בְּ'אוֹר הַחַיִּים' (דברים ז, יב) **"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן וְגוֹ'" אֵין וְהָיָה אֶלָּא שִׂמְחָה, וְהוּא אוֹמְרוֹ וְהָיָה, שִׂמְחָה תִּהְיֶה לְךָ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן, פֵּרוּשׁ עֵקֶב הוּא סוֹף וְתַכְלִית, כְּדֶרֶךְ שֶׁמָּצִינוּ שֶׁיִּשְׁתַּמְּשׁוּ חָזַ"ל בִּלְשׁוֹן זֶה, בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא וְגוֹ', כִּי בְּגִמַר זְמַן בִּיאָתוֹ יִקָּרֵא עֲקֵבוֹת**. וְכֵן שָׁמַעְתִּי מֵהָרה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוֹנִי שליט"א שֶׁדָּוִד **מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם** ר"ת וס"ת בְּגִימַטְרִיָּא **עֵקֶב**. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'מַחֲמַדֵּי אֶרֶץ' שֶׁהַכָּתוּב **"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת"**, ר"ת **תעא"ו**, הוּא כְּר"ת הַכָּתוּב "**תִּפֹּל** עֲלֵיהֶם **אֵימָתָה וָפַחַד**". וְכֵן הַס"ת שֶׁל "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן **אֵת**", הוּא **תִּבָּנֶ"ה,** וּמְרַמֵּז עַל בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנִּזְכֶּה אִם נִשְׁמַע בְּקוֹל ה'. וְאָז תִּפֹּל אֵימָה וָפַחַד עַל כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ.

מָצִינוּ בַּגְּמָרָא (נזיר נא.) שֶׁבְּ**עֵקֶב** יֵשׁ בָּשָׂר שֶׁדּוֹמֶה לִבְשַׂר אָדָם מֵת, וְהַגְּמָרָא מִסְתַּפֶּקֶת אִם בְּשַׂר הָעֵקֶב מִצְטָרֵף לִשְׁעוּר רֶקֶב בָּשָׂר שֶׁל מֵת שֶׁמִּטַּמֵּא, כִּי בְּשַׂר הָ**עֵקֶב** גַּם בְּחַיֵּי הָאָדָם הוּא מֵת וְלֹא הִשְׁתַּנָּה לְאַחַר מִיתָה. נִרְאֶה דְּלָכֵן נֶאֱמַר עַל הַנָּחָשׁ **"וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב"** כִּי בֶּ**עָקֵב** יֵשׁ לַנָּחָשׁ אֲחִיזָה מִצַּד שֶׁזֶּה שַׁיָּךְ לְמָקוֹם הַמִּיתָה שֶׁהַנָּחָשׁ אוֹחֵז בּוֹ. וְלָכֵן **עִקְבָתָא** דְּמְשִׁיחָא הוּא הַחֵלֶק הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר כִּי יֵשׁ הִתְנַגְּשׁוּת חֲזָקָה בֵּין הַקְּדֻשָּׁה לַקְּלִפָּה בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ לַקְּלִפָּה אֲחִיזָה, וּכְפִי שֶׁבֵּאַרְנוּ שֶׁהַמָּשִׁיחַ יוֹצִיא מֵהַנָּחָשׁ אֶת רַגְלָיו מִצַּד הַקְּלִפָּה לְצַד הַקְּדֻשָּׁה. וְלָכֵן תִּקּוּן הֶ**עָקֵב** מֵבִיא שִׂמְחָה כְּפִי שֶׁהֵבֵאנוּ מֵהָ'אוֹר הַחַיִּים' **"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן וְגוֹ'" אֵין וְהָיָה אֶלָּא שִׂמְחָה**. כִּי הֶפִיכַת הָרַע לְטוֹב מְבִיאָה אֶת הַשִּׂמְחָה וְהַתַּעֲנוּג.

צפנים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזוהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה

של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, **וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרָא דְּזֹהַר יִפְקוּן בֵּיהּ מִגָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.**

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) **"רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ" שֶׁאֵינָם עוֹסְקִים בַּחָכְמָה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֵּץ, וְלָזֶה אֵין מָשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מִדָּרָשׁ קָבוּעַ בְּכָל עִיר וָעִיר כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּעֵסֶק הַתַּלְמוּד, וְלָכֵן "אֵינֶנּוּ", אֵין בָּנֶיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמָּשִׁיחַ.**
בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **הָעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בִּזְמַן הַגָּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁלֹּא לָמְדוּ קַבָּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ.**
רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) **"כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.**

מָצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) **א"ר שִׁמְעוֹן בַּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימַן גְּאֻלָּה לְעוֹלָם עַד שֶׁיַּחְזְרוּ וְיבַקְּשׁוּ שְׁלָשְׁתָּם, הָדָא הוּא דִּכְתִיב "אַחַר יָשֻׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זוֹ מַלְכוּת שָׁמַיִם, "וְאֶת דָּוִד מַלְכָּם" זוֹ מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, "וּפָחֲדוּ אֶל ה' וְאֶל טוּבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.** וְהָרַמְחַ"ל (דרך עץ חיים) מְבָאֵר שֶׁבִּקּוּשׁ מַלְכוּת ה' פֵּרוּשׁוֹ לִלְמֹד חָכְמַת הָאֱמֶת.
מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

gmail.com@6537343

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

=https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr

קישור להורדת עלונים וספרים ומאמרי סוד החשמל

/https://sodhachashmal.co.il

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל

מספר הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979